

Warszawa, dnia 2 sierpnia 2017 r.

Sygn. akt VI Ka 467/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Zenon Stankiewicz

Protokolant Karolina Kożuchowska

przy udziale prokuratora Katarzyny Grenaszewskiej-Jancy

po rozpoznaniu dnia 2 sierpnia 2017 r. w Warszawie

sprawy K. S. córki R. i A. ur. (...) w W.

oskarżonej o czyn z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie

z dnia 15 lutego 2017 r. sygn. akt IV K 568/16

zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy; zwalnia oskarżoną od kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, przejmując wydatki tego postępowania na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt VI Ka 467/17

UZASADNIENIE

wyroku Sądu Okręgowego Warszawa – Praga w Warszawie

z dnia 2 sierpnia 2017r.

Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi – Południe

w Warszawie z dnia 15 lutego 2017r. został zaskarżony przez obrońcę oskarżonej. Apelacja ta nie jest zasadna. Sąd Rejonowy prawidłowo przeprowadził postępowanie, nie dopuszczając się dowolności w ocenie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Ocena ta, dokonana

z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy

i doświadczenia życiowego, nie wykracza poza ramy sędziowskiego uznania, nakreślone w art. 7 kpk. Zarzuty środka odwoławczego sprowadzają się

w sposób oczywisty do polemiki z prawidłowymi ustaleniami Sądu, wyczerpująco uargumentowanymi w uzasadnieniu orzeczenia.

W pierwszym rzędzie odnieść się należy do zarzutu naruszenia przepisów postępowania poprzez zaniechania uzyskania opinii dwóch biegłych psychiatrów o stanie zdrowia psychicznego oskarżonej. Kwestia ta była już przedmiotem rozważań Sądu Rejonowego podczas rozprawy głównej. Oddalił Sąd wnioski obrońcy, uznając iż brak jest podstaw do przyjęcia, że wydarzenia sprzed niespełna czterech lat (śmierć ojca oraz wypadek komunikacyjny) rzutują na obecny stan zdrowia psychicznego oskarżonej. Przedstawiona dokumentacja medyczna dotyczy okresu nie przekraczającego grudnia 2013r. (k. 100 akt sprawy). Również i bezpośredni kontakt z oskarżoną na rozprawie nie

dostarczył powodów do wysnucia wątpliwości co do jej stanu zdrowia psychicznego. Zważywszy przy tym, iż aktualnie studiuje ona na uczelni wyższej, podejmując nadto studia równoległe (k. 97), brak jest – zdaniem Sądu Okręgowego - podstaw do podzielenia zarzutu skarżącego, który przecież nie wskazuje na jakiegokolwiek argumenty merytoryczne odnoszące się do stanu obecnego (przykładowo – kontynuowanie leczenia), bazując jedynie na zaszłości sprzed kilku lat.

Bezasadny jest kolejny zarzut apelacji, a to błędne przyjęcie przez Sąd Rejonowy, iż w sprawie nie zachodzą przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania. Również i ta kwestia była już przedmiotem oceny Sądu orzekającego. Uznał on, że przeciwko takiemu rozstrzygnięciu przemawia znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanego czynu, a także wysoki stopień zawinienia oskarżonej. Wskazał tu na znaczny stopień nietrzeźwości, brak uzasadnionego chociażby tylko życiowo powodu do podjęcia jazdy w takim stanie, nie zatrzymanie się na wezwanie funkcjonariuszy Policji, a wręcz przeciwnie – próbę ucieczki, w czasie której uderzyła w słup energetyczny, wreszcie kontynuowanie ucieczki po opuszczeniu pojazdu. Żadna z tych okoliczności nie jest w środku odwoławczym kwestionowana, a niewątpliwie waga każdej z nich jest znacząca. Argument, że oskarżona jest studentką prawa, a wyrok skazujący zniweczy jej plany na przyszłość, jawi się w tej sytuacji jako oczywiście irrelevantny. Podzielił więc Sąd Okręgowy dokonaną w I instancji ocenę zachowania oskarżonej, ze swej strony zauważając jej bezkrytycyzm w ocenie swego postępowania, czego wyrazem jest chociażby tylko odebranie działań funkcjonariuszy dokonujących jej zatrzymania po próbie ucieczki, uderzeniu w słup i dalszej ucieczce, jako „robiących z tego widowisko” i dalsza rekapitulacja, „że te nieoznakowane radiowozy nie powinny być” (k. 114). Orzeczenie w tej sytuacji kary samoistnej grzywny w niewygórowanej wysokości oraz świadczenia pieniężnego nie razi surowością, przekraczającą stopień winy oskarżonej.

Utrzymano zatem wyrok w mocy, zwalniając oskarżoną z kosztów sądowych postępowania odwoławczego, a to z powodu ustalenia przez Sąd Rejonowy jej trudnej sytuacji materialnej.